

SIC TRANSIT GLORIA

Ze hadden hun studententijd,
als meerdren doen, met veel jolijt
te samen doorgezwommen.
Ze treurden samen in het gras,
wanneer er wat te treuren was,
en gingen samen brommen.

Ze aten samen hun ontbijt,
des middags tegen etenstijd
en deden soms examen.
De proffen waren beste lui,
op wie ze dronken in de bui
van angst voor een tentamen.

Ze droegen samen het verdriet,
wanneer een meisje één verliet,
en togen dan uit vrijen.
En als één zonder kamer stond
bezongen ze in den morgenstond
de lof der ploerterijen.

Ze dronken whiskey-soda, wijn,
hun bier en wat er maar mocht zijn,
soms alles door elkander.
Ze zaten nachten in de kroeg
en boomden zwaar, tot 's morgens vroeg,
bij mist van hun cigander.

Hun spreken was steeds klare taal,
hun doen majestueus-royaal,
zelfs met hun laatste centen.
Ze droegen hunne harten hoog,
en trots een blauw-geslagen oog
nog bleven ze studenten.

Ze zongen hun Io-vivat
met starren ernst, bij geestrijk nat,
devoot-ontdekt hun haren.
Dan zwoeren ze hun houw en trouw,
om eeuwig, wat gebeuren zou,
hun vriendschap te bewaren.

En nu . . . de één is ras-jurist,
man van gezag en fijne list,
met scherpe rechtersoogen.
Hij noemt de drank een razernij,
de kanker van de maatschappij,
de bron van moord en logen.

De tweede is een sociaal
mislukt als stud en geen verhaal
voor al z'n hoope beeren.
Nu werkt-ie aan de toekomststaat,
tot heil van 't proletariaat
en scheldt op geldmeneeren.

De derde — heeft een lieve vrouw,
zit meters in de huw'lijkstrouw,
en schuwt het motto: „Beer maar”.
Z'n leven is pantoffelsleur
van krantjes-lezen, kindren-zeur,
en verder . . . is-ie leeraar.

De laatste is nog ongetrouwd.
Hij is wat dik en lijkt wat oud
en luttel zijn z'n haren.
Hij is repetitor van zijn vak
en repeteert, al is 't wat zwak,
nog steeds zijn jonge jaren.

Ze hadden hun studententijd,
als meerdren doen, met veel jolijt,
te samen doorgedonderd.
Nu — leven ze hun leven uit,
maar somtijds, bij een oud geluid,
nog luistren ze, verwonderd.

April 1911

G. V.

